

— a Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresetében a felperes a francia hatóságokat a Thaiföldről származó tonhalkonzerveket terhelő behozatali vámok felperes részére történő visszafizetése indokoltságának hiányáról tájékoztató, 2009. december 16-i C(2009) 10005 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri [REM 07/08. sz. ügy].

Keresetének alátámasztása végett a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem teljesítette azon kötelezettségeit, hogy biztosítsa a 2007/2008-as időszakra vonatkozó 09.2005. sz. kontingenshez való egyenlő és hátrányos megkülönböztetéstől mentes hozzáférést azon importőrök számára, amelyek Franciaországban vagy más olyan tagállamban rendelkeznek székhellyel, ahol a vámhivatalok szintén zárva vannak vasárnap, és amelyek vámáru-nyilatkozatukat 2007. július 2-án hétfőn nyújtották be,

— mivel a jelen eset körülményei között, amikor is e kontingens megnyitására 2007. július 1-jén vasárnap került sor, a Bizottság nem hozta meg azon szabályozási intézkedéseket, amelyek lehetővé tették volna az említett importőrökkel szembeni egyenlő és hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmód alkalmazását, valamint

— mivel a Bizottság az említett kontingens megnyitását nem halasztotta 2007. július 2-ára, hétfőre, jóllehet e kontingens igen kritikus volt.

2010. március 22-én benyújtott kereset — Communauté de communes de Lacq kontra Bizottság

(T-132/10. sz. ügy)

(2010/C 148/61)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Communauté de communes de Lacq (Mourenx, Franciaország) (képviselő: J. Daniel ügyvéd)

Alperes: Az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék kötelezze az Európai Uniót, hogy a Bizottság által az ACETEX társaság kötelezettségeinek az e társaság általi megsértése tekintetében elkövetett jogellenességek és hiányosságok miatt 10 000 000 euró összeget fizessen a felperesnek;

— a Törvényszék kötelezze az Európai Uniót, hogy az eljárási költségek részét nem képező költségek címén 25 000 euró összeget fizessen a felperesnek;

— a Törvényszék kötelezze az Európai Uniót a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Communauté de communes de Lacq keresete azon határozatot követően állítólagosan elszenvedett kár megtérítésére irányul, amellyel a Bizottság a Celanese Corporation által az Acetex Corporation feletti irányítás megszerzésére irányuló vállalati összefonódást a közös piaccal és az EGT-megállapodással összeegyeztethetőnek nyilvánította anélkül, hogy elismerte volna a Celanese állítólagos kötelezettségvállalásának, különösen az Acetex pardies-i üzemének öt éven keresztül történő működtetésére vonatkozó kötelezettségvállalásának jogi kötőerejét (COMP/M.3625 — Blackstone/Acetex ügy).

Keresetének alátámasztására a felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, mivel az összefonódásokról szóló közösségi rendelet ⁽¹⁾ értelmezésével az összefonódáson kívüli minden harmadik felet (a munkavállalókat és a helyi képviselőket egyaránt) megfosztott a védelemtől, noha a Celanese Corporation vállalkozás által vállalt kötelezettségek alapján biztos volt, hogy a munkavállalók öt évig védelemben részesülnek a tevékenység megszüntetésével szemben.

A felperes ezáltal biztosan jelentős kárt szenvedett el. E terület önkormányzatait ugyanis jelentős adóbevételről fosztották meg, és a telephely bezárása miatt számos szociális kiadást kell kifizetniük. Számos elbocsátástól kell ugyanis tartani az Acetex munkavállalói közül, valamint azon vállalkozások munkavállalói közül is, amelyek tevékenysége különösen szorosan kapcsolódott a Celanese Corporation tevékenységéhez.

Másodlagosan, amennyiben az Európai Bizottság vétkességen alapuló felelősségét nem ismerné el a Törvényszék, a felperes a Bizottság vétkesség nélküli felelősségének elismerését kéri. A felperes által elszenvedett kárhoz, valamint annak rendkívüli és különleges jellegéhez nem férhet kétség, és ezt a kárt közvetlenül az okozta, hogy az Európai Bizottság elutasította a Celanese Corporation szankcionálást.

vizsgálat során a mintaválasztás alapjául szolgáltak, valamint az összes mintában részt vevő uniós gyártó foglalkoztatási adatainak közzétételére;

— kötelezze a Tanácsot az eljárás költségeinek viselésére.

(¹) A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.).

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresete alátámasztására hét jogalapot ad elő.

2010. március 19-én benyújtott kereset — FESI kontra Tanács

(T-134/10. sz. ügy)

(2010/C 148/62)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Fédération européenne de l'industrie du sport (Brüsszel, Belgium) (képviselők: E. Vermulst és Y. Van Geven ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti, az intézkedések lejárati felülvizsgálatot követően a Vietnamból és a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó, a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított — a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül —, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára kiterjesztett — végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. december 22-i 1294/2009/EU végrehajtási rendelet (¹) egészben, illetve másodlagosan részben annyiban, amennyiben az a felperesre, illetve a tagjaira, és különösen a mintában résztvevő tagokra (Adidas AG, Nike European Operations BV, Puma AG and Timberland Europe BV) vonatkozik;

— kötelezze a Tanácsot az összes mintában részt vevő uniós gyártó azon termelési adatainak közzétételére, amelyek a felül-

Először is arra hivatkozik, hogy a Tanács nem kötelezte a panaszos európai uniós gyártókat a mintavételei formanyomtatvány kitöltésére, a Tanács tévesen alkalmazta az alaprendelet (²) 17. cikkének 1) bekezdését, nyilvánvaló értékelési hibát vétett, valamint megsértette a védelemhez való jogot, illetve az egyenlő bánásmód elvét. A felperes különösen arra hivatkozik, hogy az európai uniós intézmények nem kötelezték a panaszos európai uniós gyártókat a mintavételei formanyomtatvány kitöltésére, és ennek következtében az európai uniós gyártók mintája a kellő adatok hiányában, a panaszos gyártók által nyújtott korlátozott (ellenőrizhetetlen) adatok alapján került felvételre. A felperes arra hivatkozik, hogy következképpen a panaszos gyártók nem tudták ellenőrizni a kiválasztott minta megfelelőségét. Továbbá azt állítja, hogy az európai uniós intézmények az a hasonló helyzetben lévő érdekelt feleket objektíven igazolható indok nélkül eltérően kezelte és ezzel megsértette az egyenlő bánásmód alapelvét.

Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy európai uniós gyártók mintavétele során nyilvánvaló értékelési hibát vétett és megsértette az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdését. Azt állítja, hogy az európai uniós gyártók mintája nem felelt meg azon legnagyobb reprezentatív gyártási, illetve eladási mennyiségnek, amelyet az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének értelmében rendelkezésre álló időben ésszerűen vizsgálható lett volna, és a minta legfőképpen a fenti rendelkezésben fel nem tüntetett kritériumok alapján került kiválasztásra.

Harmadszor a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette a WTO-megállapodás (dömpingellenes megállapodás) 6.10. cikkét azzal, hogy e rendelkezést nem az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésének megfelelően alkalmazta. A Tanács az európai uniós gyártók nem olyan mintáját vette alapul, amely a WTO-megállapodás (dömpingellenes megállapodás) 6.10. cikkében előírtak értelmében a legnagyobb gyártási, illetve eladási mennyiséget képviselte.